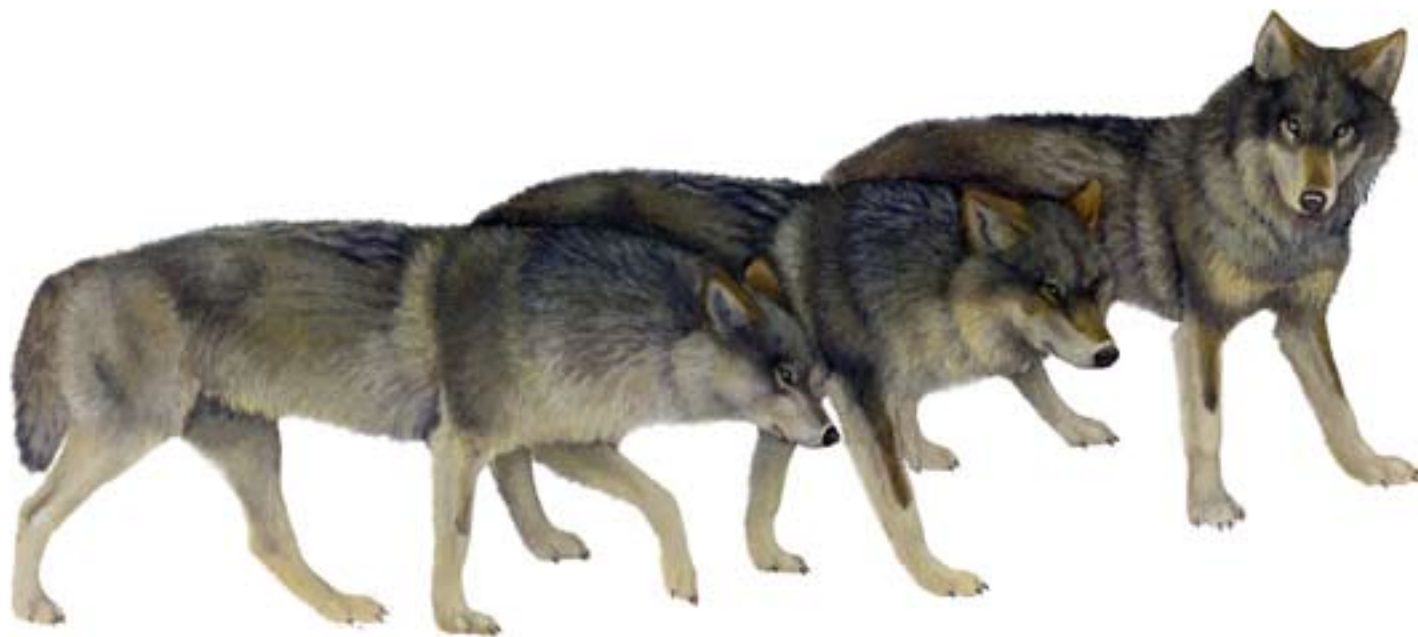

Sydänkiitokset Hulda-keijulle ja Matikaiselle

Sari Kanala Hannu Ahonen Daga Ulv

Keiju ja Matikainen

Amusantti

Matikaisen hengitys höyrysi kirkkaassa pakkasaamussa. Maa tuntui viileältä tassujen alla, ja hento tuuli viilensi mukavasti turkkia. Matikainen oli ihmeissään. Metsä oli niin erilainen kuin ennen. Suurten naavakuusien oksat taipuivat alaspäin valkoisen kuorrutteen kattamina, ja pienet kuuset, joiden takaa Matikainen oli vaaninut muita metsän eläimiä, olivat kuin pumpulilla verhotut. Yön aikana oli satanut lunta, ja metsä oli peittynyt hopeaa kimmeltävään talviharsoonsa. Kaikkialla oli niin hohtavan valkoista, että Matikaisesta tuntui kuin olisi astellut pilvien päällä. Oli Matikaisen ensimmäinen talvi, ja siksi kaikki oli niin uutta ja ihmeellistä.

